

Thema: Mens waar ben je.

Een prachtig hongerdoek gemaakt door Uwe Appold uit Duitsland.

Wat opvalt is het grote blauwe vlak, lucht en water? Ook zie je geen afbeelding van mensen op het doek.

In Genesis 9 vraagt God, na het eten van de appel van de boom, aan Adam: "waar ben je?"

In deze veertigdagentijd kunnen ook wij ons de vraag stellen: mens waar ben je?

Waarin zie ik mijn verantwoordelijk voor mijzelf, voor onze medemens, voor onze aarde?

Mens, wat doe jij.. welke richting ga je op.. wat is jouw doel, jouw toekomst. Waar ga je heen?

Uitleg van het Hongerdonk 2019 "Mens waar ben je"

Lezingen: Jesaja 43, 16-21, Filippenzen 3, 8-14, Johannes 8, 1-11

Wat eerst in het oog springt is het enorme diepblauwe vlak. **Blauw** diepblauw-verwijzing sinds Middeleeuwen:

Maria en haar rol als bemiddelaars tussen mens en God. Blauw verwijst ook naar het water, van levensbelang voor de gehele Schepping.

Aarde, de grond, dat heeft de kunstenaar gehaald uit de tuin van Getsemane, is echte grond dus op het originele doek. Getsemane, de plaats van het lijdensverhaal van Jezus, waar Jezus gebeden heeft de nacht voor zijn kruisiging, waar het lijdensverhaal begon. Waar zijn leerlingen niet wakker konden blijven. Mens waar ben je. Zijn apostelen worden verbeeld in de 12 gele stenen verspreid over het doek.

12 omrande stenen, geel met rood. De 12 apostelen, volgelingen v Jezus, leerlingen van hem. Ook wij willen Zijn volgelingen zijn... met vallen en opstaan. Werken aan een menswaardig en duurzame wereld kost bloed, zweet en tranen. Laten we ons niet in slaap sussen. Op de aarde rust de ...

Cirkel, de grote gele gouden cirkel, symbool van Gods geborgenheid, wij ZIJN in Zijn geborgenheid. Midden in de gouden cirkel, cirkel van Godsliefde, zie je een open huis.

Dat huis heeft open deuren en is nog niet af. Dat intrigeert me, mens waar ben je. De wereld is niet af. De wereld waarin we leven heeft zoveel goeds te brengen, en doet dat ook. Letterlijk en figuurlijk. Maar er is ook nog veel te doen. Gerechtigheid is een groot goed. Helaas nog lang niet overal zo normaal als we zouden willen. Dat wordt verbeeld in de kleine rode vlekken, die je ziet binnen in de cirkel, verspreid over de grond en ook OP de gele cirkel. De weg van Jezus was zeker niet gemakkelijk ook niet voor zijn leerlingen. Deze gouden cirkel: staat voor de belofte van God: dat zijn liefde vooral uitgaat naar de uitgestoten en God stelt HEN centraal. Wij mogen vormgeven aan Gods huis, gemeenschappelijk huis, in het vertrouwen op en in de geborgenheid van God. Gods barmhartigheid kent geen grenzen. Wat let ons dan nog, mens waar ben je..

Kleine **rode kruis**, helemaal links, symbool voor het lijden van Jezus.

Rechts het kleine witte Christusmonogram, **Ichtus teken**, het is als een kompas, staat aan de rand. Jezus ´boodschap was en is immers voor de mensen aan de rand van de maatschappij.

Figuur rechtsonder, staat symbool voor de ontvangende én handelende mens., die weet dat hij/zij werkt in Gods heldere en lichte schaduw. Ook hier rode gloed van lijden, het gaat niet allemaal vanzelf. Vorm van het kruis. De mens die zijn oor te luister legt naar het middelpunt en tegelijkertijd vanuit Gods belofte, zijn aandacht laat uitgaan naar de rafelranden van deze wereld. Daar, op de pleinen en straten en te midden van mensen die er leven zijn de plekken van waaruit de verandering kan beginnen. Leven in Gods schaduw verduistert niet, maar laat ons oplichten. Solidariteit met medemensen betekent soms ook je nek uitsteken, levert soms risico in ons streven naar meer gerechtigheid. De horizontale staaf en de 2 verticale stroken vormen tezamen een kruis om dat aan te geven.

Schrifttekens, links onder in beeld, onleesbaar. De Bijbel geeft geen politiek programma, moet in elk tijdsbeeld opnieuw geïnterpreteerd worden. Hoe kunnen wij in deze tijd het Koninkrijk Gods en zijn gerechtigheid zoeken? Hoe kunnen wij werken van barmhartigheid waar maken? Gerechtigheid in praktijk brengen?

Met dit hongerdoek: mens waar ben je, wil de kunstenaar Gods uitnodiging aan mensen verbinden met de vraagtekens die we kunnen stellen bij onze levenswijze. Het opent perspectieven voor een dialoog die naar goede oplossingen streeft opdat ons gemeenschappelijk huis behouden blijft!

De vraag: mens waar ben je daagt ons uit na te denken over: waar en waarvoor wij zelf staan, wie wij zijn, naar wie wij ons oor te luister leggen en of wij te snel een oordeel vellen. Een herijking nu, de vraag mens waar ben je, doelt in de kern op de verantwoordelijkheid die ieder mens heeft, voor zichzelf, voor zijn medemensen en voor de wereld als geheel.

De schrifttekens zou je ook kunnen zien als een verwijzen naar het schrijven in het zand, wat Jezus deed. Wij weten niet wát Hij schreef. Schrijven in het zand, het verwaait. Jezus blijft alleen achter met de vrouw. Hij vraagt haar om een ommekeer: Ga naar huis en zondig vanaf nu niet meer, daarmee wijst Hij de vrouw DE weg naar de nieuwe toekomst. Richt je op wat vóór je ligt, zegt Paulus in zijn brief.

God geeft ons de kracht om vooruit te zien, als we Hem toelaten, ervoor open staan, ruimte maken in ons hart en hoofd. Verzoening met elkaar en met God vraagt om een eerlijk en oprecht kijken naar ons zelf. Laten we daarom in deze Veertigdagentijd proberen tot inkeer te komen en God om vergeving te vragen.

(bovenstaande tekst hebben we van internet en is geschreven door Tonny Koster)